

[Skatteministeren]

folk, der skal have skattefritagelsen, aflønnes i henhold til lønoverenskomster, der er indgået på internationalt konkurrencedygtige vilkår, og for at sikre, at denne forudsætning for iværksættelsen af skattefritagelsen er opfyldt, er det i lovforslaget foreslået, at skatteministeren bemyndiges til at bestemme tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at der kan gælde særlige forhold for den enkelte sømand, og jeg giver hr. Bernhard Baunsgaard ret i, at disse særlige forhold mest hensigtsmæssigt ordnes af organisationerne i et samvirke.

I den forbindelse rejste hr. Bernhard Baunsgaard spørgsmålet om kontrolforanstaltninger. Det er noget, vi så må se nærmere på under det videre udvalgsarbejde.

Hr. Bernhard Baunsgaard var også inde på spørgsmålet om provenutabet, og det er rigtigt, at det umiddelbare provenutab efter forslaget udgør omkring 450 mio. kr. årligt fordelt med halvdelen til staten og halvdelen til kommunerne.

Hr. Bernhard Baunsgaard hæftede sig særligt ved det kommunale provenutab, og da det kommunale provenutab vil fordele sig meget forskelligt mellem kommunerne, vil der i årene 1988-1991 blive ydet et særligt tilskud til de kommuner, der i særlig grad bliver berørt af ændringerne. Indenrigsministeriet skønner, at det samlede årlige tilskud i denne 4-års-periode vil være af størrelsesordenen 8-10 mio. kr.

Men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at der her er tale om det umiddelbare provenutab. For alternativet til det, vi vil gøre her, er, at flere og flere danske skibe udflager, som det vistnok hedder på nudansk, altså kommer til at sejle under et udenlandsk flag, hvor man kan sejle på gunstigere vilkår. Det betyder, at vi, hvis vi ikke foretager os noget, under ingen omstændigheder får disse skatteindtægter, idet skibene sejler under andet flag.

Derimod vil der, hvis vi gennemfører dette forslag ske det, at skibene – og det må jo så logisk set hedde indflager – altså kommer tilbage og sejler under dansk flag, hvilket vi allerede har tilkendegivelser om vil ske.

Hvis vi gennemfører denne skattefritagelse for søfolk beskæftiget om bord på skibe under Dansk Internationalt Skibsregister, vil det nok umiddelbart give et provenutab, men der vil

være nogle positive dynamiske virkninger af det, som vil skabe danske arbejdspladser om bord på danske skibe, således at det, der umiddelbart ser ud som et provenutab, vil blive vundet ind igen i form af større indtægter.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Regnestykket holder ganske enkelt ikke, og sammenligningen med de norske forhold afslører med al ønskelig tydelighed, hvad der er problemstillingen i dette her. Norske søfolk er ikke konkurrencedygtige i forhold til asiatiske søfolk. Danske skattebarberede søfolk vil heller ikke være konkurrencedygtige. Hvis regeringen har nogen som helst tanker i retning af, at Dansk Internationalt Skibsregister skal blive til noget, og at det skal have et bredt politisk forlig bag sig, må forudsætningen derfor være, at man ændrer mulighederne for at etablere bilaterale overenskomster med udviklingslandene, men det vil hverken regeringen eller rederne.

Derfor er det utroværdigt, for ikke at sige løgn, når man den ene gang efter den anden hævder, at dette her har noget at gøre med at skabe beskæftigelse blandt danske søfolk. Det har det ikke, og det får det heller aldrig nogen sinde; det er alene et alibi, man forsøger at konstruere, fordi man ønsker at lade det fremstå, som om det har betydning for Danmark, og som om man tager hensyn til arbejdspladserne. Det passer ikke – det ved enhver, som har bare den mindste smule begreb om sagerne.

Jeg har forsøgt at påpege det utallige gange over for både politikere og andre, men ingen har villet give garanti for, at det skulle give dansk beskæftigelse, hverken regeringen eller rederierne. Der er kommet et par, jeg vil nok sige noget vovede, løsagtige overvejelser om, at man måske vil overveje at flage nogle skibe hjem til Danmark igen, men er der nogen som helst sandsynlighed for, at det bliver til noget? De mennesker, som har afgivet den slags garantier, er måske arbejdsløse cand.jur. er i morgen, og hvad er den garanti så værd? Ingenting overhovedet. Så hvis nogen gør sig overvejelser, bør man ikke optræde som i det fynske eventyr »Hvad fatter gør, er altid det rigtige«, nemlig starte med en hest og komme hjem med en søk rådne kartofler eller æbler; det er nemlig det, man gør i denne sag.